TESTVÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXV. évfolyam 7-8. szám 2015. július-augusztus

Eltelt egy évtized…

Mennyi minden történt a világban tíz év alatt, számon se tudjuk tartani. Mennyi minden változott az életünkben, a gyülekezetünkben egy évtized alatt? Felnőttek a gyermekeink, újak születtek, elmentek nagy öregjeink a minden élők útján, és olykor nem is annyira voltak idősek. Mi pedig megmaradtunk, de mi sem vagyunk ugyanazok, mint egy évtizeddel ezelőtt. Ráncokat szántott homlokunkra a múló idő, akik túl vagyunk az életünk delén, fiataljaink erőre kaptak az élethez, hogy megküzdjék, amit sokan előttük, az élet és hit nemes harcát. Mi készülünk tovább, ők és a legifjabbak készülnek előre, a messzinek tűnő jövő felé.

Közben csendesen kézről kézre adjuk a stafétát az élet nagy futópályáján. Még érezzük rajta elődeink kezének melegét, küzdelmeinek forró szorítását, a leköszönésük megilletődött sóhaját, s lásd, most rajtunk a sor, hogy az élet örök Urának rendje szerint mi váljunk meg ettől az egyszerre szép és nehéz, de mindenestől hozzánk nőtt fadarabtól. Nem is puszta staféta, hanem az életünk része már, nem rideg korszakváltás, hisz benne dobog a szívünk heve, szenvedélyes szeretete, fájdalmas harcai, kudarcok és győzelmek, minden, ami Isten iránt, népe iránt bennünk izzott, s halványodó lánggal mindig bennünk ég, amíg csak élünk itt.

A pillanat egyszerre ünnepélyes és fájdalmas. Mindenkinek. Ne várassuk hát, eltelt a mi időnk, eljött a ti időtök, fiaink, lányaink. Hajrá, fussatok bátran előre Krisztusért. Amink van, mind átadjuk most nektek. Mi is kaptuk, használtuk, formáltuk, ti is így tegyetek vele. Egy a fontos: legyetek hűségesek a nektek adott időben az életünk, a gyülekezetünk Urához. Amikor eljön majd a pillanat, hogy megjelenik fáradt szemeink előtt a cél, elmondhassuk: *„futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam”*, s a végszót hadd mondja rá életre küldő Istenünk: eltettem neked az élet koronáját, Krisztus szerezte meg részedre is, mert ő előtted futotta meg győztesen az élet bűnökkel terhes síkján a nagy versenypályát. Neked csak a kevés jutott, ami olyan naggyá lett számodra, hű voltál ezen a kevesen? Gyere akkor velem, a célba érkezel hamar. Ne félj, bízz!

Előttetek a pálya, vár hívogatóan az ismeretlen út. Induljatok hát bátran! Csak egyet kötünk a szívetekre: legyetek hűségesek Krisztushoz. Népét, evangéliumának ügyét, hitét soha ne hagyjátok semmi kincsért! Érezzétek a kezetekbe vett stafétával elődeitek biztató kézmelegét, lelkesítsen a mindvégig kitartóknak elkészített jutalom és a hűségesek örök példája!

Mi tovább indulunk a nekünk szabott úton, hálaadással a szívünkben, gazdag-nehéz rakománnyal a lelkünkben. Találkozzunk a célnál mind azon a nagy napon!

Ujvári Ferenc lelkipásztor

„Az erőtleneknek erőtlenné lettem, hogy megnyerjem az erőtleneket: mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek némelyeket. Mindezt pedig az evangéliumért teszem, hogy én is részestárs legyek abban. Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek.”
1Kor 9,22-24

Útmutatód hadd legyek

Szelíd útmutatód had legyek

Éljen szívemben szeretet.

Szólja ajkam a békességet,

Kezem kötözzön be sok sebet.

Légy ebben kegyelemmel segítségem.

Áldj meg, hogy ezt tegyem!

Gerzsenyi Sándor

A pihenés jó, de nem kötelező

Ha nem akarjuk öreg korunkat betegen ágyban tölteni mások szeretetére utalva, meg kell tanulnunk jó lelkiismerettel pihenni. Ez nem könnyű, mert másoknak a hét végén vannak a pihenőnapjaik, nekünk meg azok a legbefogottabb napok.

Az Úrért végzett munkában is kétféle ember van. A kényelmes, aki úgy véli, hogy amikor már halaszthatatlan, akkor is ráér megtenni a kötelességeit. Ez a lusta munkás. A másik véglet a „szorgalmas”. Ő állandó restanciaérzéssel küzd. Úgy látja, hogy pénteken még csak a keddi munkájánál tart. És mivel látja, sokszor még a pihenése is rohanás. Isten teremtette a nappalt, de az éjszakát is. Egyik barátom szokta mondani: az éjszakát az Isten alvásra teremtette, nem pedig munkára. Éjjel legalábbis legtöbbször alszunk. De ha sürget egy feladat, akkor a másik barátom szava jut eszembe: a nap huszonnégy órából áll, meg egy éjszakából. Gazdag életű jó szolgája volt az Úrnak, égett kezében a munka. Nem élt hiába, bizonyára megbecsülte őt is az Atya, mert már nála van (Jn 12:26).

De hogy is van ez a pihenés kérdése? Elmegyünk szabadságra, ha lehet. De ha a körülmények nem engedik, hát nem megyünk. Volt ilyen az életemben éveken keresztül, és nem láttam kárát. Isten azonban nem marad adósa senkinek. Nekem is adott jó alkalmakat a testi-lelki regenerálódásra. Nekünk, vagyis a Párommal együtt kettőnknek. Hogy öt gyermeket felnevelve, pénztartalék nélkül eljuthattunk Svájcba, Izraelbe, Amerikába, ezek az utak mindig külön-

leges élményeket és felüdülést nyújtottak. Amikor meg a Balaton-parton éltünk, Szemesen, azt mondtuk egymásnak, hogy mások ide jönnek nyaralni, mi innen menjünk el máshova? Évekig ki se vettük a szabadságunkat. Nem is hiányzott. Itt akkoriban tele volt az imaház németekkel, a nyár itt másnak is sok munkát adott, a gyülekezetben a többség ekkor kereste meg az egész évi kenyerét.

Mikorra megidősödtünk, állandó programunkká vált, hogy esztendőnként egyszer két hétig meleg gyógyvízben kezeltettük reumás csontjainkat Harkányban vagy Gyulán. Ilyenkor letettük még az órát is. Mindegy volt, hogy kedd van vagy péntek. Órákat tudtunk ücsörögni a jó meleg vízben. Olvasgattunk a fák alatt és élveztük, hogy nem csinálunk semmit, holnaptalan nyugalomban van részünk.

Tudom, hogy a legnagyobb ostobaság volna, ha azt várnám bárkitől, hogy íme így kell ezt csinálni. Mindenkinek magának kell tudnia, hogy mennyi fizikai és szellemi energiával rendelkezik. Úgy kell azt beosztanunk, hogy hosszú távon is alkalmasak legyünk a ránk váró feladatok elvégzésére. Tudnunk kell élni is a pihenés lehetőségével, lemondani is róla. Majd minderről számot is adunk egykor a mi Urunknak.

Hegyi András

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Ifjúsági vezetőképző

Kecskeméten a MABIM által megrendezett ifjúsági vezetőképző program ápr. 30 – máj. 2-ig tartott. Úgy érzem, hogy ez a hétvége elsősorban a résztvevő emberek személyes hitbeli megújulását vette célba, és így ők Istennel átértékelt, felfrissült kapcsolatban térhettek vissza a közösségükbe, és építhetik azt ez által.

Péntek reggel Sipos Márk (Szegedi Új Remény Baptista Gyülekezet) beszélt a kommunikáció fontosságáról, hogy mennyire fontos a másik meghallgatása, sőt ezen felül az aktív hallgatás, mikor megpróbálunk belehelyezkedni a másik szemszögébe, hogy valóban érdekeljen az, akivel beszélek, amit mond, és miközben hallgatom, ne a frappáns válaszokon gondolkozzak esetleg, hanem tényleg figyeljek is rá. Beszélt arról is, hogy egy-egy szó, megjegyzés milyen épülést vagy rombolást tud okozni, ide kapcsolódott a Példabeszédek 18,21 és a Jakab 1,19 verse. Az előadás részeként a gyakorlatban is kipróbáltuk párokban, hogy milyen 10 percig csak folyamatosan egy másik embert hallgatni úgy, hogy nem szólunk közbe. Érdekes volt, ugyanakkor pozitív is.

A délelőtti szemináriumok közül én azon vettem részt, mely a gyülekezetben lévő különböző generációk közti különbségek meglátásával, megértésével foglalkozott. Interaktív volt az alkalom, személyes példákat, eseményeket oszthattunk meg egymással, amikor ezek megmutatkoztak, és lett rá megoldás, vagy éppen nem, de ezáltal is épülhettünk. Volt egy rendkívül gyakorlati

példa, amelynél megmutatkozott, hogy mennyire más nézőpont szerint látják az életet, és hozzák meg döntéseiket még az azonos korosztályban lévő emberek is. 4-5 fős kiscsoportokban kellett rangsort felállítanunk egy transzplantációs bizottságként, hogy a kapott papíron szereplő emberek közül ki hol álljon a szívátültetés sorában. A listán levők között volt 3 gyerekes özvegy édesanya, aki szegény, de halála esetén nincs, aki gondoskodjon az utódairól, és volt gazdag, szép jövő előtt álló politikus, de még maffiafőnök is. A csoportban sokféle szempont, szemszög felbukkant. Volt, aki gazdasági oldalról közelített, volt, aki a kor mellett érvelt, és volt, aki maga is többgyerekes anyukaként a szociális tényezőt helyezte előtérbe. Ahogy egy ilyen fiktív szituációban is döntésre kellett jutnunk, úgy a gyülekezetben is felmerülnek problémák, helyzetek, melyeket közösen kell megoldanunk úgy, hogy más a hátterünk, és nem egyformán értékeljük a helyzeteket, ám a lényeg mégis, hogy a közös célt lássuk, és ne felejtsük el, hogy fontosabbak az emberek, a szeretet, mint a személyes elképzeléseink. A fiatalok sem lehetnek egészek az alapok nélkül, és az idősebbeknek is jó egy kis frissesség, változás.

Péntek este Kovács Dániel (Székesfehérvár) arról beszélt a Haggeus könyve 1, 1-9 alapján, hogyan léphetünk a következő szintre Isten követésében. A növekedés nem megy saját erőnkből, elválaszthat bennünket az individualizmus, hogy kinek a dolga is az egyes tevékenységek véghezvitele, de fontos, hogy mi magunk vagyunk az egyház, együtt alkotjuk azt, lényeges, hogy egységben haladjunk, tudjunk munkálkodni. Akadály lehet az érdektelenség, ha elveszítjük a célt, ha rossz példákra nézünk, és nem Krisztusra, fontos, hogy a fókuszt újra visszahelyezzük. A félelem is meghatározó lehet, félünk kiadni önmagunkat, tartunk a kudarctól, az esetleges visszautasítástól, kedvezőtlen fogadtatástól. Azonban itt nem magunkat kell képviselni, hanem Krisztust, és őt nem kell félteni, az Ő ügye fontosabb, mint hogy az önmagunk alkalmatlanságának érzésére koncentráljunk.

Ha mi nem tudunk előrelépni, másokat sem tudunk előrébb vezetni. Elengedhetetlen a személyes kapcsolat építése Istennel, az egyéni növekedés (1 Timóteus 4,8). Legyen a *„csontjainkba rekesztett tűz”*, melyet nem tudunk elhallgatni, csorduljon túl bennünk az Isten iránti hála, gondoljunk arra, hogy mennyi bűnt elfedez. Ha előre akarunk lépni, tegyük azt, amire Isten lelke indít. Megváltozhat körülöttünk emberek élete, mert mi megváltoztunk.

Szabó Debóra

NYUGDÍJAS KLUB
2015. június 11.

Kissé szomorú, de mégis áldott alkalom volt számunkra, hogy ennek a félévnek zárásaként elbúcsúzhattunk Ujvári testvéréktől, aki legtöbbször tartotta az áhitatot, néhányszor Anikó is bekapcsolódott ebbe a szolgálatba.

„Testvérek voltunk, maradunk” – ezzel a mondattal indította üzenetét felénk Ujvári

testvér, majd a Róma 1,1-18-ig terjedő igeszakaszt olvasta fel. A József u-i Gyülekezet Nyugdíjas Klubjának **„híre”** van. Jó lenne többeknek tudni ezt és folytatni. Ennek az üzenete nem áll meg itt, jó ha tovább jut. Az evangélium is sokakhoz eljutott Pál apostol által. A nyugdíjas klub is Tibor és Anni fejében fogalmazódott meg és működik most is. Kitartás, hűség kell hozzá. Az apostol is így működött, bár mártíromsággal fejezte be.

Az elektromágneses hullámokhoz nem kell semmi, magától működik. A hit születése ehhez hasonló. Ez az alap. Jézus Krisztus nemcsak testet öltött, meghalt, de értünk feltámadt. Ő a mi Urunk. Ebben a hitben van minden ember megtartatása, reménységünk. Mindnyájan összetartozunk. Krisztus föltámadt, az evangélium hitből hitre terjedt. Lehet-e hitet adni a másiknak? /Egy történetet mondott el Ujvári testvér, aminek az a lényege, hogy a szomszéd néhány év múlva megjelent egy gyülekezetben./ Van meggyőző üzenete a hitünknek. A hit egyik embertől a másikra terjed. A ti hiteteknek ereje van. Ez a kis közösség is erről szól. *”Szeretnék elmenni közétek, hogy egymást erősítsük”* – mondja Pál. Mit adhatok én át? Ne gondolkodjunk ezen. A hit hitet szül. A hívő közösség világosság a sötét világban. Hitünk forrása a feltámadt Jézus Krisztus. Van küldetésünk. Krisztus a hit világosságát ragyogtatja fel a világban. Az örökkévaló hit világossága ragyogjon fel a nyugdíjas klub tagjaiban is – zárta beszédét Ujvári testvér.

Ezt követően **Anikó** a Jelenések könyvéből három gyülekezetbe invitálta a résztvevőket. Kivetítve szemléltette azt a helyszínt és az ott lévő csekély létszámú gyülekezeteket, ahol ő is járt szolgálati útján. Az első helyszín **Szmírna** /mai nevén Izmír/. Muzulmán állam, ahol a nők másodrangúak Összesen 4 baptista testvér van. Egy anglikán templom használati jogát kapták meg, ott tartják az összejövetelüket. Második helyszín: **Efézus.** Hatalmas város lehetett, gyönyörű művészeti elemekkel. Itt láthattuk az Amphiteátrumot, Arthemis templomát, régi katolikus templomot, a hatalmas könyvtár romjait, valamint a bazársort. A Jelenések könyvében hangzik el: *„az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet...” A h*armadik: **Pergamon:** híres a szőnyegjeiről. *„Tudom, hol van a lakóhelyed, ahol a Sátán trónusa van…”* (Jel 2:13). Ez a trón most Berlinben van. Itt is van Amphiteátrum. Szó van még fehér kövecskéről, amit szintén láthattunk a vetítőn.

Ezen kívül láthattuk Isztambult, Azerbajdzsánt, ahol a nők indítottak titokban misszió. Menedéket nyújtanak a bántalmazott nők részére. Majd Bakuba kalauzolt minket, ahol egy kicsiny karizmatikus gyülekezet van. Elénk tárult a Kaszpi-tenger, valamint a híres 3 nagy torony. Végül a 3 gyülekezethez írt levélből egy-egy igeverset idézett Anikó, és a „Hűség kísérjen minket!” mondattal zárta búcsúszavait.

A nyugdíjas testvérek nevében Szabó Mária és Huszta Tibor köszönte meg Ujvári testvéréknek körünkben végzett szolgálatait.

Szabó Mária

Gyermekbibliaköri évzáró

Június első vasárnap délutánján gyülekezetünk vasárnapi iskolásai és tanítóik szolgáltak összefoglalóval munkájukról és zárták le a tanévet.

Bögös János pár mondatban szólt a vasárnapi iskola angliai eredetéről. Ott a XVIII. század végétől összegyűjtötték az utcán csellengő gyerekeket és írás-olvasásra, számolásra, éneklésre tanították őket, továbbá megismertették velük a hívő élet alapjait. Magyarországon a vasárnapi iskola magyar nyelven 1882-ben jött létre. Bögös testvér örömmel számolt be arról, hogy ebben az évadban is megtapasztalta Isten jóságát. Említette, hogy gyülekezetünkben van elvárás a tanítók munkájával kapcsolatban, de nem csupán elvárás van, hanem a szülők is segítenek. Ez tapasztalható volt a Mikulás napi programon, a játékos délutánon és a kiránduló-

son is. Hiszen a bibliakör a közösség egészéhez tartozó csoport, annak szerves része. Gyülekezetünkből a Széll és a Szomor család jelenlévő tagjai a 118. Zsoltár 24. és 29. versét mondták el a *generációk együtt*, és a *rád is szükség van* mottónknak megfelelve.

Az év főbb eseményei mentén (Tahi gyermektábor, karácsony, virágvasárnap, húsvét, pünkösd) időrendi sorrendben az elmúlt eseményeket felidézve, ahhoz kapcsolódó aranymondásokat, énekeket, hangszeres szolgálatokat hallhattunk gyermekeinktől. Felelevenítettük, hogy idén gyülekeztünk négy családjába született gyermek, akinek bemutatásáért hálát adtunk Istennek és újra felcsendültek a köszöntő énekek.

Közösségünkben a vasárnapi iskolai tanítás korcsoportonként történik. Három éves kor az alsó korhatár. A legkisebbeket *Dobner Petra*, *Szabó Debóra* és *Szabó Kitti* tanítja. Jó volt hallani, hogy a kicsik természetes közvetlenséggel beleszövik történetmondásaikba Istent. A tanítóknak bátorítólag hatott egy szülői részről érkezett visszajelzés: ”köszöni, hogy gyermeke mindig jól érzi magát”.

Az felső tagozatosok jó kérdéseire *Mészáros István* gyakorolja a jó válaszadást. Vallja, a tanítók felelősek a jó válaszokért, különben a kérdező máshol kap választ, és az nem biztos, hogy jó válasz lesz.

Az alsós gyerekek *Borzási Laurától* és *Mészárosné Szentmiklósi Anitától* tanultak Sámuel Saul, Dávid, Salamon és Illés életéből, ill. az aktuális ünnepkörökhöz kapcsolódva tisztázták a fogalmakat.

A felsősök tanításában *Nyári Tamás*, *Oláh Inez*, *Mészáros István* vett részt. Ebben a csoportban gyakori, hogy hoznak magukkal egy nehéz kérdést, pl.”Nem túl hosszú-e az örök élet?” A kérdés indít el gondolatokat, melynek helyes mederbe terelése a tanítók egyik feladata. Teremtés vagy evolúció, Isten törvénye és KRESZ, magvető példázata, megtérésről való beszélgetések kerültek elő többek között ebben a tanévben.

A hangszerváltók csoportjától is meghallgattunk egy-egy szolgálatot. A furulyásokat *Bögösné Nagy Edit*, míg a fuvolásokat *Szomor Anikó* koordinálta a tanévben. Itt a baptista jó hagyományoknak megfelelően, Isten tetszésére - zenei szolgálati nevelés történik, először furulyázni tanulnak, később fuvolára is válthatnak a gyerekek, ebben kapnak hangszertanítói segítséget. Az „angyalkórus” éneklésével ért véget a beszámoló évzáró szolgálat. Itt lányok, ifjú hölgyek *Oláh Inez* vezetésével énekeltek kánonban a gyülekezet Fője és teste örömére.

Bögös János testvér kérte, hogy a gyülekezet testvérisége imádkozzon a vasárnapi iskolai munkáért, az idei nyári táborért, és hogy minél többen megismerjék a jó Isten szeretetét.

Józsa Jánosné Kati

Lelkipásztorunk elköszönése a József utcai gyülekezettől

Június utolsó vasárnapján búcsúzott Ujvári Ferenc lelkipásztor testvérünk és családja a gyülekezettől.

A délelőtti istentiszteleten lelkipásztor testvérünk a Jelenések könyve 2, 8-11 igerészt olvasta fel, ami a szmirnai gyülekezethez szóló

levél. Tanítványságról szól az ige, mondta testvérünk, és egy dologra figyel, a gyülekezet megmaradásáról vagy eltűnéséről a kereszténység palettáján. A szmirnai gyülekezetnek, Isten azt üzeni, hogy „légy hű mindhalálig, mert az élet koronája megvan". Ilyen egyszerű lenne a győzelem? Igen – a kudarcnak csak a mi emberi természetünk lehet az oka. Hű az Isten irántunk, van egy alapunk, Krisztus, őrá mindig építhetünk. Figyeljünk őrá, és majd lelki gyümölcsöket fogunk teremni (Gal 5, 17-22). Első ezek között a szeretet, majd a 7. a hűség. A kettő elválaszthatatlan egymástól. Mi az Isten népe vagyunk, Krisztus megváltottai, Ő megtart minket, hogy megtapasztaljuk szeretetét, mert az élet koronája a hűségeseké.

Délután a közös 10 éves szolgálat záró alkalma volt, egybekötve az énekkari évadzáróval, amikor Oláh Gábor az év fontosabb alkalmaira énekszolgálatokkal emlékeztette a gyülekezetet.

Ujvári Ferenc lelkipásztor testvér I Pét 5:1-11. igerészeket olvasta fel. Egy vándorbotot szalagokkal, és egy tarisznyát vett elő, amiket még a beiktatásán kapott a gyülekezettől, majd felolvasta a szalagokon lévő igeverseket. „Nem üres tarisznyával távozom – mondta testvérünk – megtelt 10 év élményével, megtapasztalásával, örömével, megpróbáltatásaival és a hit ajándékával. Hálás vagyok az együtt eltöltött időért, és hogy mindeddig megsegített minket az Úr. De megyünk előre és küldetésünk a jövőre nézve, hogy kövessük Krisztust, mint lángoszlopot, minden döntésünkben, testvérkezet adva egymásnak. Istennél van erő, bölcsesség és kegyelem. Köszönöm a 10 évet, hogy együtt építhettük egymást és Isten országát."

A szolgatársak köszöntése következett. Először Sólyom Attila, gyülekezetünk vezetője köszönte meg a gyülekezet, a vezetőség és saját nevében az együtt munkálkodást, a pártatlan hozzáállást, alázatot, szeretetet. Majd Michels Antal, római katolikus plébános hálásan köszönte, hogy megismerhette testvérünket és a közösséget, majd a Nap utcai gyülekezet vezetője, Serafin József testvér, Kovács Dávid, református lelkész, Kovács Artúr a Wesselényi gyülekezet vezetője, majd Magyar Gyula bácsi kiemelte: „ a szeretet és alázat volt a legfontosabb".

Kívánjuk, hogy Isten gazdag áldása legyen továbbra is munkájukon Anikóval együtt! Köszönjük a 10 év munkásságát, szelídséget, alázatot, szolgálatkészséget. Istennek legyen hála érte!

Deák Ildikó

Innen – onnan

A JÓ BARÁT

Két szomszédos kis gazdaság tulajdonosai jó barátok voltak. De míg az egyiknek nagyon jól ment, addig a másik családi bajok és betegségek miatt adósságokba keveredett. Rá következő télen a szegényebbik meg is halt. Pár héttel a temetés után a jó barát felkereste az özvegyet, aki igyekezett férje gazdaságát folytatni.

- Foglaljon helyet - szólt a barátnak -, és engedje meg, hogy egy kávét főzzek magának.

Míg a konyhában volt, beszólt vendégének, hogy nézzen körül elhunyt férje holmija között, és ha talál valamit, amire szüksége van, azt vigye el, szívesen odaadja. A barát felkelt és a holmik között keresgélve összeszedte a kifizetetlen számlákat és mind zsebre tette.

- Mit csinál? - szólt az özvegy megdöbbenve.

- Azt mondta, hogy vigyem el azt, amit akarok. Gondolom, férje is azt tartaná a leghelyesebbnek, ha ezekkel a papírokkal önnek nem volna semmi gondja - és ezzel elment.

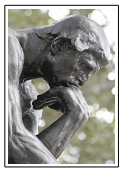
„Légy az, kiből árad a nyugalom.
Légy az, kire nem hat a hatalom.
Nyújtsd oda, hol kérik a kezedet,
S menj oda, hol fázik a szeretet."
(Gárdonyi Géza)

közreadta: H.A.

Gondolatok

- *A hit azt jelenti, hogy az ember elhiszi, amit még nem lát. Ennek a hitnek pedig az a jutalma, hogy látni fogja, amit hisz. (Szent Ágoston)*

- *Ne azt kívánd, hogy minden könnyen menjen. Kívánd azt, hogy legyen erőd legyőzni a nehézségeket. (Bruce Lee)*
- *Az életet egyetlen alapérzéssel lehet boldogan leélni - pedig éppen erre gondolnak az emberek a legkevésbé -, a hála érzésével. (Ravasz László)*
- *Szeretni annyi, mint felismerni magad a másikban. (Eckhard Tolle)*
- *Próbáld meg sikerül-e talpig derék ember módjára élned, aki nem zúgolódik a mindenségtől neki osztott sors ellen, s beéri azzal, hogy ő maga igazságosan cselekszik és lelke mindig jóra kész. (Marcus Aurelius)*

Gyülekezetünk betegei

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, én megnyugvást adok nektek.” (Máté 11,28)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Ádány Vince és neje
Gálffy Imre
Hetzke József és neje
Huszta Tiborné
Józsa Jánosné
Juhász Gyuláné
Kántor Ida
Kántor Imréné
Kiss Tamara
Liptai Sándorné
Magyar Gyula
Nagy Sándor
Oláh Zsolt
Pákáné Szarka Magdolna
Ráduly Emil és neje
Rumbold Gyula
Sebők Györgyné
Stubnya Tiborné
Szabó László
Szalay Mihályné
Szebeni Gyula és neje
Szikszay Lajosné
Tóth Imréné
Vida Sándorné

Gyülekezeti programok

- **július 4. 14:00 Kántor Barnabás és Katona Rebeka menyegzője**
- **július 17. 18:00 Huszta András és Acsai Gyöngyvér menyegzője**
- **július 20 – 26. Ifjúsági tábor Karádon**
- **augusztus 3 – 9. Gyermek bibliaköri tábor Tahiban**
- **augusztus 15. 15:00 Bögös Bence és Vadász Fruzsina menyegzője**

Hirdetés

Karádra, angol nyelvi napközis táborba keresünk tolmácsokat és önkéntes segítőket. Információ: Liptai Gábornál Tel.:06-20-999-7296.

*

Híres gyógyvíz közelében, Egerszalókon várja gyülekezeti csoportok, lelki tárgyú képzések résztvevőit a Dr. Tóth Piroska missziós ház, mely kiválóan alkalmas lelki–testi felüdülésre. Bővebb információ: http://www.rbk.hu/index.php/missziok/egerszalok-misszios-haz vagy: Kovács Gézáné Ildikó (Tel.: 06 20 886 3718) vagy kovacsne.sz.ildiko@gmail.com címen.

József Utcai Baptista Gyülekezet
cím: 1084 Budapest,
VIII. József u. 12.
www.jozsefutca.hu
www.jubi.hu
Rendszeres alkalmaink
július-augusztus hónapban:
Vasárnap
de. 9:30 imaóra,
de.10:00 istentisztelet
du. 17:00 istentisztelet
Szerda este
18:00 bibliaóra

Mindenkit szeretettel várunk!